

efterat en eller anden ny Bestemmelse er given, vel kan være nogen Tvivl og Vællen tilstede med Hensyn til, hvorvidt den kan ansees at være af den Bessaffenhed, at Overtrædelse af samme maa karakteriseres som Uforsigtighed eller Utilbørlighed, naar dens Jagttagelse ikke er paadudt ved en lovskraftig positiv Forskrift.

Da der efter hvad Sø- og Handelsretten saaledes har udtalt og det iøvrigt Foreliggende er Grund til at antage, at Hensyn til det Erstatningsansvar, Vedkommende kan paadrage sig ved Tilfidesættelsen af de givne Forskrifter, ikke indeholder tilstrækkelig Garanti for sammes Overholdelse, og endydermere for at forebygge, at den Anstuelse efterhaanden skal udbrede sig og vinde Overhaand, at der ingen Nødvendighed er tilstede for Efterlevelsen af de befalede Forholdsregler, maa man ansee det rettest, at der — hvad, som bemærket, nu ikke er Tilfældet — fastsættes en passende Straf, navnlig af Bøder, ialtfald for de betydeligere Overtrædelser af de givne Regler. Da Saadant imidlertid ikke vil kunne skee ad administrativt Veir, har man efter forudgaaet Forhandling med Justitsministeriet affattet det foreliggende, dertil sigtende Lovudkast.

Den i det ovennævnte Andragende paa-pegede Udvei, at foranledige Bessjendtgjørelsen af 23de Septembr 1863 ophøiet til Lov, vilde have sine Banskkeligheder og Betænkkeligheder, deels fordi der ikke habes Sikkerhed for, at Bessjendtgjørelsen, der er fremkaldt ved Opfordringer fra Frankrigs og Storbritanniens Side og affattet i Overeensstemmelse med de af disse Magter vedtagne Regler, ikke kom til at undergaae en eller anden Forandring paa de forskjellige Trin af Sagens Behandling, inden dens Indhold kunde udkomme som Lov, deels fordi der i Bessjendtgjørelsen indeholdes en Deel Enkeltheder af den Natur, at det i og for sig neppe vilde være heldigt at optage dem som Dele af en Lov, deels endelig fordi der bør bevares en vis Frihed for Administrationen med

Hensyn til disse Enkeltheder ifølge den internationale Character, som Bessjendtgjørelsens Indhold nu har og som bør søges bevaret med Hensyn til eventuelle nye Bestemmelser. Man har derfor maattet ansee det rettest, at Sagen ordnes saaledes, at der ved Lov fastsættes Straf af Bøder for Overtrædelse af de herhenhørende Forholdsregler, saasom at føre Lanterner, gjøre Signaler i taaget Veir, osv. Som et passende Maximum for Bødens Størrelse har man troet at kunne foreslaae 100 Rd.

Skjøndt de omspurgte Straffesager i Kjøbenhavn sandsynligviis vilde blive behandlet som henhørende under Sø- og Handelsrettens Jurisdiction, kan dette dog ikke ansees for hævet over al Tvivl, og i Mangel af andre Bestemmelser ville Sagerne udenfor Kjøbenhavn blive behandlet som Justitsager, hvortil der neppe er tilstrækkelig Anledning. Man har derfor anseet det nødvendigt i Udcastet at optage en udtryffeligg Bestemmelse om, at disse Sager skulle behandles som offentlige Politisager, i Kjøbenhavn af Sø- og Handelsretten. Endelig har man formeent, at Skibet bør hæfte for Bøderne, ved hvilken Forskrift man sikker Bødernes Erleggelse og gjør Forholdsreglernes Overholdelse til en Sag, hvori Regeriet er interesseret.

Sluttelig bemærkes endnu, at man ved nærværende Lovudkast vistnok fornemmeligg kun vil ramme de Overtrædelser, som begaaes af Førere af danske Skibe, idet fremmede Skibes Førere kun undtagelsesviis vilde forsee sig under saadanne Omstændigheder, at de kunne drages til Ansvar for en dansk Domstol; men dette ligger i Forholdets Natur, og skulde det vise sig, at fremmede Skibsførere i danske Farvande jævnligg tilfidesatte de omhandlede Forskrifter, vil der ikke være anden Udvei end at henvende sig ad diplomatigg Veir til vedkommende fremmede Regjeringer, for ved disses Bessræbelses at søge en Forandring heri bevirket.